

[Niels Andersen.]

udskrivningen i kroner og øre som følge deraf øges. Som sagt, skatten er kun skyggen af udgiftslovene.

Ved siden af denne diskussion om forøgelsen af skatteudskrivningen i kroner og øre har man fra oppositionens side talt meget om at spare, man har fremlagt en spareplan i tinget, og mange af de lovforslag, vi har beskæftiget os med i vinterens løb, har netop haft en vis tilknytning til disse spareforslag. Efter at vi nu har gennemarbejdet disse spareforslag, har det vist sig, at der er meget lidt realitet i dem. Der bliver meget lidt tilbage, når vi virkelig graver til bunds i det og ser, hvad det er, man vil spare. Noget af det første, venstre og de konservative har foreslået, er at spare 100 mill. kr. i udlån til boligbyggeri. Det kom man bare for sent med, for den lovgivning, som skulle betinge denne besparelse, var gennemført. Og lad mig i denne forbindelse oplyse, selv om det er sagt i tinget før, at der i henhold til de nye boliglove ikke er udlånt statspenge. Der har ganske vist fundet udbetalinger sted af statskassen, men det er i henhold til tilsagn, der er givet i tidligere gennemførte love, tilsagn, som også en venstre-konservativ regering ville have været nødt til at indfri. Den lovgivning, som er gennemført på boligområdet, kan kun betegnes som en liberal lovgivning, en lovgivning, som sigter mod at skabe så mange boliger som muligt, som sigter mod et frit boligmarked, men forudsætningen for at komme frem hertil er, at der tilvejebringes tilstrækkelig mange boliger, således at der er et virkeligt overskud, som sikrer, at alle landets borgere kan få bolig. Denne lovgivning har vist sig at virke helt tilfredsstillende. Der er aldrig nogen sinde bygget så meget som i året 1959, og det pres, der i øjeblikket er på byggeriet, vidner om, at der også i år vil blive bygget meget. Det viser, at lovgivningen virker helt efter sin hensigt. Man kan så beklage, at det var nødvendigt at gennemføre igangsættelsesstoppet, men det var ene og alene for at forebygge, at der skulle blive sat så meget byggeri i gang, at der ikke var arbejdskraft nok.

Det viser sig, at den frihed, der er skabt på dette område, har fået så meget luft unger vingerne, at man ikke har kunnet

forudse, at den ville virke så stærkt, som tilfældet har været. Det kan man imidlertid ikke bebrejde os; det viser kun, at det, vi har sagt gennem mange år, var rigtigt, nemlig at man skulle sørge for, at den private kapital blev interesseret i at investere penge i boligbyggeri. I øvrigt håber jeg, at det må lykkes regeringen helt at ophæve dette igangsættelsesstop, så vi kan få fuld frihed på dette område, få bygget så meget som muligt og udryddet bolignøden.

Noget af det, venstre og de konservative stærkest har kritiseret i den seneste tid, er de jordlove, hvorom forslag foreligger til behandling. Rent generelt tilsigter disse love på længere sigt, at renten af den fællesskabte værdi i stigende grad skal afløse skatterne. Når det ærede medlem hr. Poul Møller i dag hævder, at det drejer sig om nye skatter, vil jeg gerne understrege, at det drejer sig om en lovgivning, som vil være ensbetydende med, at skattebyrden omlægges, idet renten af den værdi, der skabes af samfundet i fællesskab, inddrages. Den indtægt, det offentlige herved får, skal naturligvis afløse skatterne. Det offentlige behov er alene afhængigt af de udgiftslove, der vedtages; det er givet, at når der gennem lovgivningen kommer flere penge ind i kassen, må skatterne kunne nedsættes.

Der er i særlig grad tale om 3 lovforslag, først og fremmest det om skærpsen af grundværdistigningsloven; formålet er at få ind i de offentlige kasser 4 pct. af den værdi, der skabes fremover, altså en værdi, som ikke er registreret i dag, og som man derfor ikke kan have noget krav på. 4 pct. af den merværdi, der kommer fremover, skulle man synes var rimeligt. Det glædede mig at høre det ærede medlem hr. Erik Eriksen sige, at venstre ikke i og for sig har noget imod grundværdistigningsskyld, men for så vidt finder den rimelig; det er dog et fremskridt, at man så åbent og klart erkender, at den skærpsen, som tilsigtes, har venstre ikke noget principielt imod. Forleden dag, da lovforslaget var til debat, sagde det ærede medlem hr. Thestrup, at også de konservative var tilhængere af at inddrage renten af det, der var samfundsskabt. Det vil altså sige, at der i højere og højere grad skabes forståelse for denne løsning af problemet. Det forekommer mig også helt rimeligt, for det, man har været vidne til,